

چيروكى تہ فسانہى خوشه ويستی

نوسەر: سەمەد بېھرەنگى

وەرگىر: عەدنان ھونەر وەر

شىوہکار: سروہ نىک خا

ئەفسانەى خۇشەوېستى

نوسەر: سەمەد بېھرەنگى
وەرگېر: عەدنان ھونەرور
نىگارکېش: سروە نىکخا

ناوی کتیب: ئەفسانەى خۆشه‌ويستی

بابەت: چیرۆک بۆ منداڵان

تایبەت بە: میڤمنداڵان

نوسەر: سەمەد بێهرەنگی

وەرگیڕ: عەدنان ھونەرور

نیگارکیش: سروە نیکخا

ژمارەى سپاردن لە ھەریمی کوردستان: ژمارەى (١٤١٤) سالی ٢٠١٢

چاپ: دەزگای چاپ و پەخشی ناوەندی کولتوری کورد لە نویرنبیرگ/ئالمان

تیراژ: ١٠٠٠

ئەم وەرگىرانه پيشكەش بىت
به كورى خوشهويستم

"ژيلوان هونهروەر"

رۆژيک، رۆژگارانيک پاشايەک ھەبوو کيژۆلەيەکی شەش – ھوت سالانی ھەبوو. ئەم کيژە، کارەکەر و کولفەتی زۆری ھەبوو. نۆکەريکيشی ھەبوو تۆزیک لە خۆی ھەلکشاوتەر بوو. ناوی ”قووج ەلی” بوو.

کاتی چيشت خواردن ئەگەر دەستە سڤی کچە سەر زەوی بکەوتايە، قووج ەلی پيی دەدایەو. کاتی کايە ئەگەر تۆپەکەي دوور بکەوتايەتەو، قووج ەلی بۆی دەھينايەو. کاتی وەھاش بوو، کچی پاشا لە مليونان ئاميري کايە بيزار دەبوو ھەوەسی ھەلووکيني دەکرد. ھەلووکی کچی پاشا لە زيۆ و زيۆو بوو. يەکەم جار کە ھەزی لە ياری ھەلووکين کرد، پاشا تەواوی زيۆنگەرانی شاری کۆ کردەو و پيی وتن: ئەبئ تا کاتژميريکی تر دوو ھەلووک بۆ کچەکەم ئامادە بکەن.

هه لووکه کان سه د هه زار تمه ن؛ بگره زیاتریش خه رجیان بوو. زیپرینگه ریکیش له سه ر ئه م کاره کوژرا. چوونکا وتبووی کاری دیکه ی هه یه و ناتوانی ئاماده بیټ؛ خه ریکی دروست کردنی گواره بوو بو کچه که ی خو ی.

هه ر کاتی کچی پاشا هه وه سی هه لووکی نی ده کرد قووج عه لی له شوینیک راده وه ستا و چاوه پروانی ده بوو. کچی پاشا داره کو له زیووه که ی له سه ر زهوی داده نا، به داره دریژه زیپرکه ی دهیدا به سه ریدا و هه لیده خسته وه به هه وادا. ئه رکی قووج عه لیش ئه وه بوو؛ را کات به دوا ی داره که دا و هه لی بگریټ و بیخاته وه بو کچه که. کچه له هه وادا به زه بر لیی ده دا و دوورتری ده خسته وه. قووج عه لی دیسان ده پرویشټ و هه لی ده گرت و ده ی خسته وه بو کچه که.

کاتی کچه ماندوو ده بوو، قووج عه لی ده پرویشټ و کاره که رکانی ئاگادار ده کرده وه. ده هاتن کچه یان له سه رته خت داده نا و ده یانبرده وه بو نیو کو شکه که ی. قووج عه لیش ده پرویشټ و خه زینه داری تایبه تی ئامیری کایه کانی ئاگادار ده کرده وه که بیټ و هه لووکه کان ببات و له لای

ملیونان ئامیری کایه دیکه دایان بنیت. ههروهها قووج عهلی دهروشت خهزینه داری جل و بهرگی کچی پاشای ئاگادار دهکردهوه جلی تایبهتی چیشته خواردن بو کچه بینیت و جلی ههلووکین ببات و له سه ر جیگای خوئی دایان بنیت.

قووج عهلی دیسانهوه دهرویشته و چیشته لینه ری تایبهتی پاشای ئاگادار دهکردهوه که چیشته دواي ههلووکین بو کچه بینیت، کچی پاشا دواي هه ر کایه یهک چیشته تایبهتی دهخوارد.

قووج عهلی بهردهوام سه رقالی ئەم ئیشانه بوو. کاتی کچه دهنووست ئەرکی ئەوه بوو له پشتی ده رگاکه وه بخه ویت تاکوو کاره کهر و نوکه ره کان بزنان خاتوون خهوتوه و نابی ورته یان لیوه بیت.

کچی پاشا هه ر کاریکی هه بوایه قووج عهلی به خوشیه وه جی به جیی ده کرد. ئیشه کانیشی ئەوهنده ریک و پیک بوون هیچ کات کچی پاشا ته می نه کردبوو. قووج عهلی عاشقی کچی پاشا

بوو. زۆر دلپاکانه خۆشى دەويست. دەيزانى هيچ نکوليبهک له کاريدا نيبه. هەر بهم بۆنهوه روژيک رازى دلى خوى بۆ کچه درکاند.

ئەو روژه کچه له باخدا خهريکى راوه پهپوله بوو. قووج عهليش له ژيڤر داريکدا وهستابوو سهيرى دهکرد و کاتى پهپولهيهک دهرويشته سهر داريک قووج عهلى له دارهکه سهر دهکهوت و پهپولهکهى ههڵ دهفراند. جاريکيان کچه پهپولهيهکى گهورهى چاو پي کهوت. قووج عهلى قاو کرد و وتى: "قووج عهلى وهره ئەمه تۆ بيگره؛ ئەمن لى دهترسم".

قووج عهلى ههلات و پهپولهکهى گرت و خستيه نيو سهوهته تۆريهکهى. کاتى سهرى ههلبېرى روانى، کچه له بهردهميا وهستاوه؛ دلپاک و ساکار پي گوت: "شازاده خانم من عاشقى ئيوهم. تکات لى دهکهم کاتى هەر دووکمان گهوره

بووين ببى به هاوژينى من".

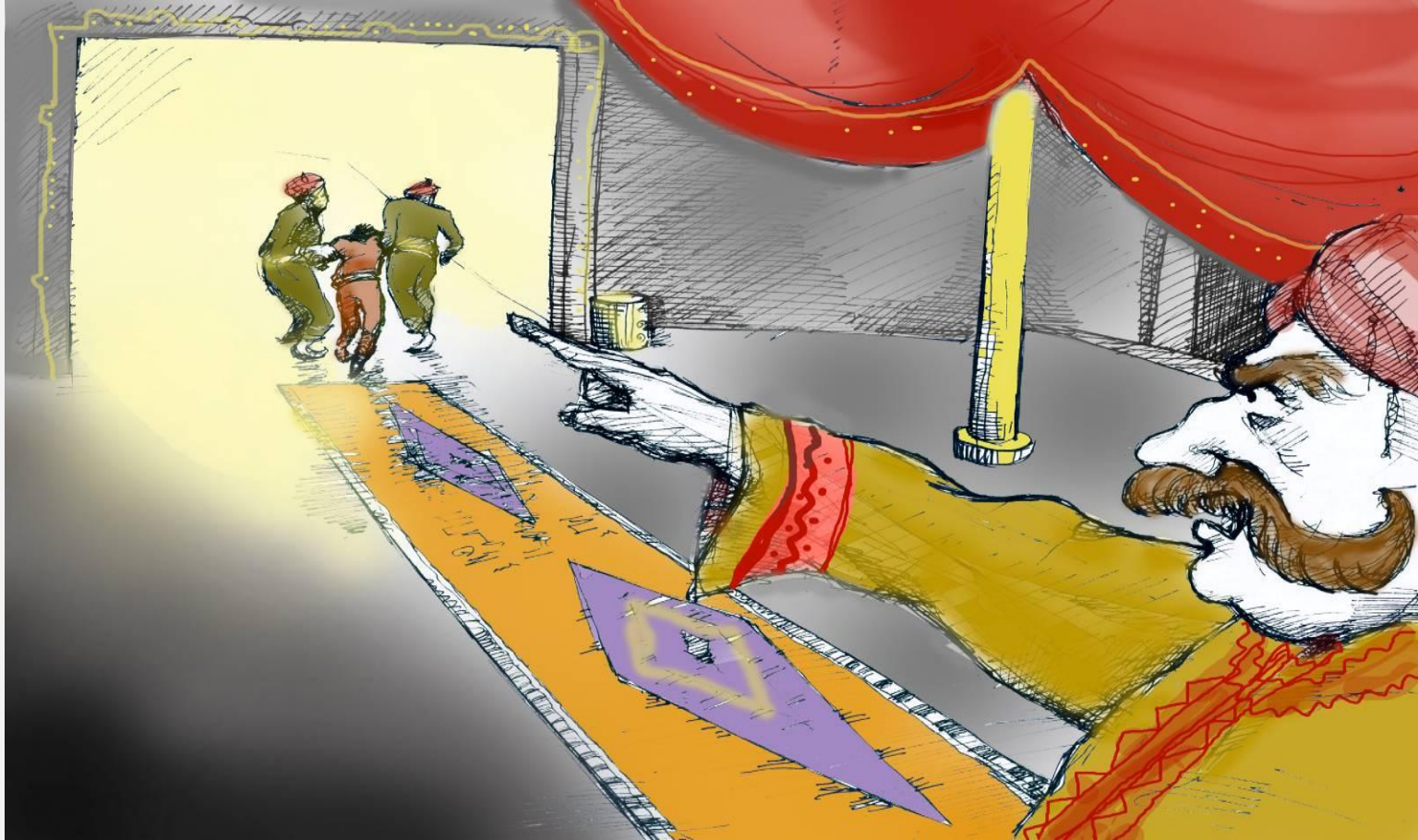
به لّام هیشتا قسه که ی نیوه چل بوو، کچی پاشا شه قه زیله یه کی چاکی تی سره واند و هاواری کرد: “نۆکه ری بی دست و پی؛ تو حهقت نییه عاشقی من بیت... مه گهر له بیرت چوه من شازاده م و تو نۆکه ری منی؟ تو شیاوی دهرگاوانی سه گی منیشت نیه. به چکه سه گ.. ون به له پیش

چاوم.. ئادەى بىرۆ بلى بە كلفەتەكانم بىن بمبەنەو، تۆيش دەرکەن ئىتر نامەوئ چاوه پيسەكانت بە مندا ھەلبىت”.

قوچ ەلى رۆيشت و كلفەتەكانى ئاگادار كردهو؛ كلفەتەكان بە تەختەو ھاتن. روانيان كچى پاشا لە سەرخۆچوو. رژان بە سەر قوچ ەلى دا كە چىت بە سەر كچى پاشا ھىناو، قوچ ەلى وتى: “ئەمن ھىچم لى نەكردو ھۆى توورە بوو و لىي دام و لە سەر خۆ چوو... بە كى و بە كى قەسەم”!!

بەلام كى برواى پى دەكرد. گولآو و شەربەتيان ھىنا كچە ھاتەو سەرخۆ و لە سەر تەخت دايانا و برديانەو بو كۆشكەكەى. كچى پاشا وتى: “بلىن بە باوكم گوئى ئەم نۆكەرە، سىلە، پيسە بگرىت و ھەك سەگ لە كۆشك دەرى كات. ئىتر نامەوئ چاوه پيسەكانى بە مندا ھەلبىت”.

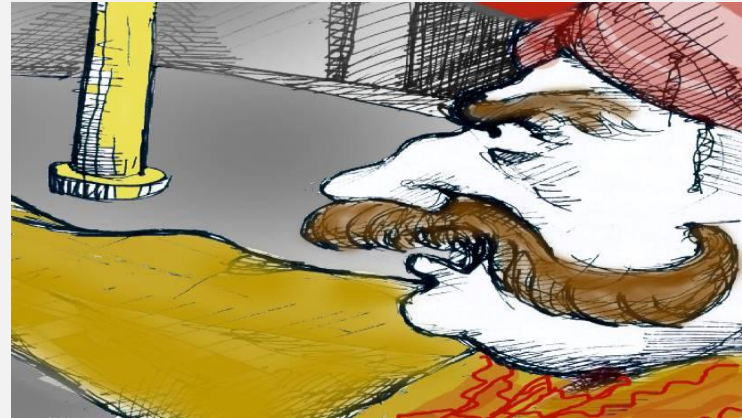
پاشا ھەر ئەو ساتە فەرمانى دەرکردنى دا، ئەو شمان لە بىر نەچى كە ھەر ھەك سەگىش كرىيانە دەرەو، كچى پاشا چەند رۆژىك نەخۆش كەوت، ھەموو رۆژىك چەند دوكتورىك بە لايەو ھە ئامادە بوون دواتر وتى كە چاك بوو تەو. ئىتر دەست بەردارى دوكتورەكان بوو.

* * *

سالان رابورد و كچى پاشا هەر رۆژ و هەر سال له خۆبایى تر له پيشوو دهبوو، كهسى به سهگيش ههسيب نهدهکرد تا ئهو رادهيه، كاتى تهمنى ههفده-ههژده سالان بوو دهستوورى دابوو هيچ كهسيك بۆى نيه سهيرى بكات و لهشى پاكي به چاوه پيسهكانى چهپه ل بكات.

ئهگەر يهكك له نۆكه رهكان به ئهقهست چاوى پيى بكهوتايه ليدانىكى چاكي دهخوارد و ئهگەر دهمى بگردايه تهوه و شتيكى بگوتايه به زيندووى دهيانخسته بهر گورگه برسويهكانى كچى پاشا كه بۆ رابواردنى خۆى له باخدا بهخيوى دهکردن. به بۆنهى ئهم كارانهيهوه، پاشا كچهكهى

زۆر خۆش دهويست.

به ردهوام به کچهی دهگوت: "کچم تو خه ریکی ریگای من در یژه پی ددهی، خوشم دهوی." کچی پاشا وهای لی هاتبوو به ردهوام له نیو باخدا به ته نیایی دهگهرا و له گهل که سیشدا قسهی نه ده کرد.

دهی گوت: "کهس شیاوی قسه کردن له گهل منی نییه."

دوو گوومی گه ورهشی له ناوه راستی
باخه که دا دروست کرد بوویه کیکیان
همیشه پر له شیری تازه بوو، نهوی
دیکه یشیان پر له گولاو و عهتری گولانی
سوور و زهره و نهو شتانه بوو. ههروهها
دوو کاره که ری گه نجیشی هه بوو؛ نه رکیان
نه وه بوو له کاتی خویدا سهریان داخه ن و
تا لیوارهی گوومه که بین. دواتر کچه له
گوومی شیر بیته دهره وه و بجیته ناو گوومی

گولآوه که و دواتر خۆی بیچیتته ناو خاولیه که ی. کاره که ره کان نه ئه بوایه دهستیان بکه وتایه له له شیه وه. ئه گهر نووکی قامکی یه کیکیان له پیست و مووی بکه وتایه ههر ئه و رۆژه دهرایه دهستی جهرده وانه کان تا قامکی یان دهستی بپر نه وه.

کچی پاشا بهم ئیشانه ی زۆربه ی که سه کانی له خۆی دوور خستبو وه و تاک و ته نیا مابوو یه وه و نه یده زانی چۆن کاتی خۆی رابویر ی. ئیتر له په پووله گرتن و گول چینه وه و خۆشۆردن له نیو شیر و گولآو و ئامیری کایه و خواردن و خواردنه وه و سهیری گورگه کانیش، تیر بو بوو. به ناچاری زۆربه ی کات دهنووست. هه میشه قووچ عه لیشی به خه ون ده بین ی. قووچ عه لی ده هات له گه ل کچی پاشادا کایه بکات. کچه له سه ره تا وه شاد ده بوو. له پر وه بیر ی ده هاته وه که کچی پاشایه و له گه ل خه لکی تر جیاوازی هه یه. ئه و کاته له خۆبایی ده بوو و قووچ عه لی له خۆی دوور ده خسته وه. به لام قووچ عه لی وازی لی نه ده هی نا و ده یویست دهستی بگریت. کچه ده یویست دهستی بکشینی ته وه. له ئاکامدا ههر قووچ عه لی بوو که ده ی توانی نه هی لیت دهستی به ره لا بکات.

ئيتر ھەر دووکیان پیکهوه دهستیان دهکرد به یاری و ھه لاتن و پهپوله گرتن له نیوهی یاریه کهدا قووج عهلی دهی گوت: “شازاده خانم من عاشقی ئیوهم. تکات لی دهکه م کاتی ھەر دووکیان گهوره بووین بی به هاوژینی من”.

لیره دا دیسانه وه کچه وهبیری دههاته وه، کچی پاشایه شهقه زیله یه کی له قووج عهلی ده دا و ھه را و هاواری ده کرد. قووج عه لیشی ده دایه دهستی جهرده وانان و له پر به دهنگی هاواری خو یه وه له خه و راده چله کی.

هه میشه ئه م خه ونه شی ده بینی. نهیده توانی هاوکایه یه کی دیکه به خه ون ببینی. تازه قووج عه لیشی ھەر له و سالانه ی مندالیدا به خه ون ده بینی.

کچی پاشا خوازبیشی هه بوو. چه ند شازاده یه ک له ولاتانی دووره وه بو خوازبیشی دهه اتن به لام ھەر چا و پی نه که وتوو دهستی ده نا له روویانه وه و جوابی ده کردن و دهی گوت: “من بیجگه له خو م که سی دیکه م خو ش ناوی”.

رۆژيكيان كچى پاشا له نيو
گۆمهكهدا خوى دهشورد. كۆتريك
هات و له سهر لقي دار ههنارى قهراخ
گۆمهكه نيشتهوه و وتى:

“ئەي كيژه جوانكيلهكه؛ تۆ چەند
لەشت جوانه! من عاشقى تۆ بووم.
تكات لى دەكەم له نيو شيرهكهدا
وهه رهوهه تا به جوانى سهيرت
كهم.”

كچى پاشا وتى: “ئەي پهلهوههري ناشيرين، دستوورت پى دەدەم ليهرهههه برۆي؛ من سازادەم.
كهس ناتوانى سهيرى من بكات. كهس بايى ئەوهنده نيهه له گهل مندا قسه بكات.”

كۆتر پيكنه نى و وتى: "ئەي كىژە جوانكىلەكە، من دەزانم كە ماوەيەكى زۆرە كەس نەبوو قسەى
لە گەل بكەيت...".

كچە لە بىرى چوووه كچى پاشايە و كتوپر نەرم بوو؛ وتى: "ئەي كۆترى خۆش كەلام، تكات
لیدەكەم سەيرى من مەكە؛ جوان نىيە".

كۆتر وتى: "ئەي كىژە جوانكىلەكە بە دەستى خۆم نىيە سەيرت نەكەم. خۆشم دەويى".

كچە وتى: "ئەي كۆترى شيرىن كەلام، من ناتوانم عەشقى كۆترىك قەبوول بىكەم ئەگەر بە راستى ئەوينداریكى راستەقىنەيت لەم قاواخەي خۆت وەرە دەرەوہ با منىش سەيرى تۆ بىكەم".

كۆتر وتى: "ئەي كىژى جوانكىلە، من دلخۆش نىيم بەوہى كە تۆ عەشقى من قەبوول بىكەي. شتىك بە بارەمتە دابنى تا دلخۆش بىم و لە دۆخى خۆم بىيمە دەرەوہ".

كچە وتى: "ئەي كۆترى خۆش كەلام! ھەر شتىكت دەويى بىفەرموو با بتدەمى".

كۆتر وتى: "ئەي كىژە جوانكىلە! خەوت بدە بە من".

كچە وتى: "ئەي كۆترى خۆش كەلام! خەوى من بە چ كەلكى تۆ دىت".

كۆتر وتى: "ئەي كىژى جوانكىلە! دواتر دەزانی كە خەوى تۆ بە چ كەلكى من دىت".

كچە وتى: "ئەي كۆترى خۆش كەلام! خەوى من بو تۆ".

لەم كاتەدا دەنگى پىي كاره كەرەكانى كچە ھاتە گوپى كە خاولى بە دەستیانەو، سەريان داشۆراندبوو و دەھاتن.

كۆتر وتى: "ئەي كىژە جوانكىلەكە، ئىستا خەوت ھى منە. كاره كەرەكانت خەرىكن دىن. من دەرۆم دواتر دىمەو. من ناوم نایت "قىزخانم" جوان نىيە كىژىكى وەك تۆ ناوى نەبىت".

كچە لە پر وەبىرى ھاتەو كچى پاشايە بۆيە قىراندى: "ئەي ھەيوانى چەپەل تۆ بە چ ھەقىك لە گەل مندا قسەت كرد. خەو كەم پى بدەرەو. ئەگىنا دل و رىخۆلەت لە پشتە ملەو دەردەھىنم. تۆ ھەقت نىيە بەو دەمە چەپەلەت نىو لە سەر من دابنىت".

به لام کوتری سهرچلی داره ناره که ده میک بوو، هه لفریبوو. کچی پاشا له خوړا خوئی تووړه ده کرد و جهرده وانانی بو یارمه تی بانگ ده کرد.

ماوهی چند هه وتوو یه ک تیپه ری به لام کچی پاشا ته نانه ت بو ساتیکیش نه نوستبوو. ئاخر خهوی نه ده هات. له سهره تاوه بی خهوی وه های لی کردبوو، هه مووان وایان ده زانی شیت بووه. چه شنی سه گی هار له هو ده که یدا هات وچوی ده کرد. چنگی به دار و دیواردا هه لده خست. جنیوی به هه مووان ده دا. نه یده هیشت که س بیت به لایدا ته نانه ت باوکی و دوکتوره کانیش. روژان و شهوان به تاک و ته نیا مایه وه. له ئاکامدا ماندوو و نه خوش؛ به ته واوی په کی که وت. هیچ که هه ر خهوی لی نه ده که وت؛ ئیتر نه قسه ی ده کرد و نه ده شجو و لایه وه.

ئەم جارەيان دەيھيشت دوكتورەكان برونە ژوور سەرى بەلام هيچ دوكتوريك نەيدەتوانى كچە چاك بكاتەوہ چونكا پاشا دەستوورى دابوو، هيچ كەس بوى نيه دەستى لە لەشى كچەكەى بکەويٹ ئەوہبوو دوكتورەكان نەياندەتوانى بزائن دەردى كچە چيە. رۆژيک دوكتورىكى پير و غەريب هات و وتى:

“من بى ئەوہى دەستم لە لەشى نەخۆش بکەويٹ دەتوانم چارەسەرى بکەم و دەوايشى بو دابنيم. ئەگەر نەمتوانى لە سىدارەم بدەن”.

پاشا فەرمانى دا بيبەنە لای كچە. كابرأى پير ماوہيەكى دوور و دريژ لە تەنيشت كچە دانيشت و سەيرى كرد. دوايى وتى: “چارەسەرى ئەم كچە” ئەفسانەى خۆشەويستىيە”. ئەبى كەسيك بيٹە ژوور سەرى ئەفسانەى خۆشەويستى بو بليٹ تا كوو بتوانى بخەويٹ و چاك بيٹەوہ”.

پاشا دەستووریدا جارچییهکان له چوار سووچی شار جار لی بدەن: “هەر کەسێ ئەفسانەى
خۆشەویستی دەزانى بێت و بیگىریتەوێ بۆ کچى پاشا هەتا کوو پاشا له مالى دوتیا بى نیازی
کات”.

زۆر کەس بۆ تەماحى مال هاتن کە ئیمە “ئەفسانەى خۆشەویستی” دەزانین، بەلام کاتى
دەرۆشتنە پشت پەردەى هۆدەى کچەکە مەجبوور دەبوون هەندیک درۆ ساز بکەن؛ هەر بۆیە له
کچى پاشادا هیچ گۆرانیک بەدى نەدەکرا. پاشایش هەموویانى دەدایە دەستی جەردەوانان. ئیتر
کەسیک ورزەى نەبوو بێتە پێشەوێ.

چەند رۆژیک تیپەرى. دیسانەوێ چارەسەرکەرى پىروغەرىب هاتەوێ:

“ئەمە چ شاریکە کەس ئەفسانەى خۆشەویستی نازانى”. له فلانە کێودا شوانیکى لاو هەیه ئەو
ئەفسانەى خۆشەویستی دەزانى. ئەوێش بزانه کە ئەگەر خۆت له دووى نەرۆى، هەرگیز لهو
کێوێ نایەتە خوار”.

چارهسهرکه ر لییدا و رویشته. پاشا له گهل چند کهسیک سواری ئەسپ بوون و ریکهوتن. رویشتن تا گهیشتنه داوینی چیاکه. شوانه کهیان قاو کرد. شوان لهسهر کیوهکهوه ولامی دانهوه: “ئیه کین، ئیشتان به من چییه”؟

پاشا وتی: “من پاشام، مهگهر تو نازانی کچی من نهخۆشه؟ ئەمهوی بییت و بوی...”
پاشا له بیری چوو بوهوه که چارهسهرکه ر چی پی وتبوو. شوانه وهبیری هینایهوه: “ئەفسانهی خۆشهویستیت دهوی”؟

پاشا وتی: “ئهری ههر ئەوهی که وتت. کابرایهک دهلیت که تو دهیزانی”.

شوان وتی: “ئهری دهیزانم”.

پاشا وتی: “ئهگهر کچهکهم چاک بکهیتهوه ههر چهنده زیر و زیوو و مالت بویت. دهیدهه”.

شوان له کاتی هاتنه خواره وه له کيوه که وه وتی: “پاشا! ئه گهر قسه ی مالی دونیایی بینیته ئاراوه، من نایه م. ئه فسانه ی خوشه ویستی ههر له بهر خوشه ویستی دهوتری”.

پاشا ئیتر هیچی نه وت. چه زی ده کرد ئه م شوانه زمان دريژه بسیپریته دهستی جهرده وانه کان به لام هیچی نه وت. شوان له گهل پاشادا سواری ئه سپیک بوون و بهری که وتن. کاتی گه یشتنه کۆشکی شاهی، شوانه که یان له پشت په رده وه دانا و پییان وت: “ههر لیروه بیلی چاوی کهس نابی به روومه تی کچی پاشا بکه ویت”.

شوان وتی: “ئه فسانه ی خوشه ویستیش وه ها نییه ههر کهس بتوانی گوئی لی بگری. ئه گهر بیجگه له من و کچه که سیکی دیکه به م ده ور و به را بیّت (گیرانه وه ی) ئه فسانه که به که لک هیچ نایه ت. هه مووان دوور که ونه وه”.

پاشا به ناچاری وتی کۆشکی کچه چۆل بکه ن. له نیو کۆشکدا بهس شوانه مایه وه و کچی پاشا. ئه و کاته شوانه په رده ی هه ل دایه وه و رویشته نیو ژووره که. کچه له سه ر خو پال که وتبوو. هیچ

سەرنجیكى بە كەس و بە هیچ شتیک نەبوو. شوان لە تەنیشت دەرگاوە دانیشت و بە دەنگی بەرز وتی: “ئەي كیژە جوانکیله، ئەي قیزخانم دەمەوی ئەفسانەي خوشەویستیت بو بلیم گویت لییه؟”

كچه وهك بلیی دەنگیكى ئاشنای بیستوه رووی هەل گەراندهوه وچاوی بریه شوان و وتی: “ئەری گویم لیته، بلیی.”

شوان دەستی كرد به گێرانەوهی ئەفسانەي خوشەویستی و وتی:

“رۆژیک، رۆژگارانیك پاشایهك هەبوو كچیكى شەش، حەوت سالانی هەبوو، ئەم كیژە كارەكەر و كۆلفهتی زۆری هەبوو نوکەریكیشی هەبوو، تۆزیک

لە خۆي گەورهتر بوو بە ناوی “قووج عەلی”.

کاتی چیشْت خواردن ئەگەر دەستە سڤی کچه سەر زهوی بکهوتایه ، قووج عهلی پئی دەدایهوه.
کاتی کایه ئەگەر تۆپهکهی دوور بکهوتایهتهوه ، قووج عهلی بوئی دهینایهوه.کاتی وههاش بوو
کچه ههوهسی ههلووکینی دهکرد. ههلووکی کچی پاشا له زیڤ و زیوو بوو.

کاتی کچه دهنووست؛ ئەرکی ئەوه بوو له پشتی دەرگاکهوه بخهویت تا کو کارهکهڤ و نوکهڤهکان
بزانن ، خاتوون خهوتوه و نابئی ورتهیان لیوه بیٲ.

کچی پاشا هەر ئیشیکی ههبوایه قووج عهلی به خۆشیهوه به ئەنجامی دهگهیاند. له بهر
ئهوهی ئیشهکانی ریک و پیک بوون ، ئیتر کچی پاشا هیچ کات تهمی نهکردبوو. قووج عهلی
عاشقی کچی پاشا بوو. زۆر دلپاکانه خۆشی دهویست. دهیزانی که هیچ نکوولیهک له کاریدا
نییه. ئاخر خۆشهویستی و ئەوینداری بو دهبی عهیب و عار بیٲ؟

کاتی له نیو باخدا بوون و کچی پاشا خه ریکی په پووله گرتن ده بوو، یان هه لوو کینی ده کرد، قوچ عه لی نه وه نده سه رحال و بزینو بوو که هیچ سنووریکي بو داننه نه نرا. قه د له سه یرکردنی تیږی نه ده خوارد. حه زی ده کرد، کچه بهیلایت دهستی بگریت و پیکه وه پیاسه بکه ن و په پووله بگرن.

به لام کچی پاشا کهسی پهسه ند نه ده کرد. ته نیا وشه ی سهر زاری بو کاره کهر و نوکه ره کانی بیجگه له "سهگ"، شتیکی دیکه نه بوو. نه یده هیشت که سیش توخنی که ویت. قوچ عه لی له دلّه وه یه کجار خو شحال بوو. تا کوو روژیکیان ههستی کرد که ئیتر ناتوانی نهینی دلی به کچه نه لیت. ههر بویه روژیک کاتی په پووله گرتن به کچه ی وت: "شازاده خانم من عاشقی ئیوهم. تکات لی ده کهم کاتی ههر دوو کمان گه وره بووین بی بی به هاوژینی من".

کچی پاشا زور بهم قسه یه قه لس بوو. شه قه زیله یه کی له قوچ عه لی دا و به دوا ی ئه وه شدا وه ک سه گ له خو ی دووری خسته وه و قه د بیریشی لی نه کرده وه چی لی قوما.

شوان بیده نگ بوو. کچه وتی: "بلی دواتر چی روویدا؟"

شوانه وتى: "ئەي كىژۆلە جوانكىلەكە، بە برواي
تۆ چى بە سەر قووج عەلى دا هات بىت؟"

كچە وتى: "ئەمن قەد بىرم لى نەكردوۋتەو،
قووج عەلى چى بە سەر هاتبىت. تۆ دەزانى قووج
عەلى ئاكامى بوو بە چى؟ وەرە پىشەوۋە بۆم بلى."

شوانه ھەستا و روڭىشت لە تەنىشت تەختى كچە
دانىشت و درىژەي ئەفسانەي خۆشەويستى بەم
شىۋەيە گىرايەو:

“باوکی قوچ عەلی شوان بوو. بە پێی پەتی رۆیشت بە دەشتا و باوکی لە سەر چیا دۆزیهوه. باوکی زۆر نەخۆش بوو و لە ئەشکەوتی مەرەکاندا پالکەوتبوو.”

خوشکی قوچ عەلی، ھاوتەمەنی خۆی بوو. مەرەکانی بۆ لەوەراندن بردبوو...

باوکی بە چاو پیکەوتنی کورەکەیی زۆر خۆشحال بوو و وتی: “قوچ عەلی گیان؛ لە کاتیکی باشدا ھاوتیتهوه من خەریکم دەمرم. خوشکت بە جی مەهیلە. تەنیايي دەردیکی پیسه.”

باوکی مرد. قوچ عەلی ھەر لە سەر کێوھەدا نایە ناو گۆر. ئیوارە خوشکەکەیی ھاتهوه لە جیاتی باوکی، براکەیی بینی. پیکەوه بۆ باوکیان گریان و لە سەر گۆریشی گۆل و نەمامیان چاند.

رۆژان و مانگان و سالان تیپەری. قوچ عەلی و خوشکەکەیی بوون بە حەقدە، ھەژدە سالان. پیکەوه چیا و بژوینیان دەپیا و مەرەکانیان لە چاکترین جیگادا دەلەوهراند. شەوانیان لە گەل

سه‌گه‌کانیان دا دهبرده سهر. له زستان دا جار جاریک دهاتن بۆ شار. ئەو کاتەى که مەرەکان له ئەشکه‌وتى زستانەدا بوون. کاتى پشوودانیاں بوو.

خوشكى قووج عەلى وەك شەمال نەرم و نیاں بوو. چەشنى هەتاوى هاوینە دەدرەوشایەو. وەك میوه‌کانى پاییز بۆن خۆش و دل‌پرفین بوو. چەشنى مانگی شەوانى زستان ساكار و دل‌پرفین بوو. روومه‌تیشى وەك هەلالە برمه سوور و له خۆبوردو بوو بەم بۆنەیه‌وه قووج عەلى بانگى لى دەکرد "هەلالە".

رۆژیک ئەو کاتەى مەرکانى دەهینایەوه قووج عەلى سەیرى کرد، بزنیك له رانه‌کەى ون بووه. له‌گەل یه‌کیك له سه‌گه‌کانى چوون به شوین بزنه‌که‌دا. چەند چیايان نایه ژیر پى دواتر زانیاں بزنه‌که له‌سەر کاریزه‌که دانیشتوه و ده‌گریه‌ت و وەك شەق شەقه هەل‌ده‌له‌رزى.

سه‌گه‌که چاوى به بزى كهوت ده‌ستى به وه‌پین کرد و وتى: "بزى گيان مه‌گرى ئەوه نیه هاتوین بۆ لات".

بزن شاد بوهوه و وتی: “دهترسام نهیهن به دوامدا و بجم به قسمهتی مام گورگ. زۆر سوپاس بوؤ ئیوه”.

دهمهو ئیواره بوو. قووج عهلی سهیری کرد له داوینی کیوهکهدا ههوت ئەسپی سپی خهریکن دینه سهرهوه.

بزنهکهی دایه دهستی سهگهکه و بهرپی کردن. خۆیشی له پشت بهردیکهوه چاوهپروان مایهوه. ئەسپهکان لهکاریزهکه هاتنه دهر. ههر کامیان کونهیهک لهسهه پشتی بوو. پریان کرد له ئاو. ویستیان بگهڕینهوه، یهکیک له ئەسپهکان وتی:

“من ئیتر ناتوانم به تاقی تهنیا لهو کۆشکهدا بژیم. ههر لیڤهدا خۆم دهکوژم یان دهگهڕیمهوه بوؤ شاری خۆم ئیوهش بگهڕینهوه بوؤ لای کچه ئامۆزاکانمان”.

ئەسپەكانى دىكەش دلخۇشيان دايەوۈ لە ئاكامدا پىكەوۈ گەرانەوۈ. قوۈچ عەلى ھەستا كەوتە شوۋىن ئەسپەكان. رۆيشتن، رۆيشتن چەند كىويان نايە ژىر پى. گەيشتنە دارستانىكى چۆل و ھۆل كە تەنانەت بچووكتىن پەلەوۈر و مار و مېرو و ئاژەللىكى تىدا نەبوو. ھەوت كۆشكى رازاۋەى تىدا بەدى دەكرا. ھەر كام لە ئەسپەكان، رۆيشتنە ناو يەككىك لە كۆشكەكانەوۈ. قوۈچ عەلى چاۋەرۋان ما. سەيرى كرد شەش كۆترى سىپى لە ئاسمانەوۈ ھاتنە خوارەوۈ ھەر كامىكىان رۆيشتنە ناو يەككىك لە كۆشكەكانەوۈ. قوۈچ عەلى ديسان چاۋەرۋان دانىشت.

دەنگى گريان و نالەنالىك دەھات؛ رۆيشت سەيرى كۆشكەكانى كرد. رۋانى لە ھەر كام لە كۆشكەكاندا كچىك ۋەك مانگ و كورپىكىش ۋەك ھەتاۋ گەرمى قسەو پىكەننن. بەلام لە كۆشكى ھەوتەمدا كورپىك ۋەك ھەتاۋ تاق و تەنيا دانىشتوۈ بە لەتىك گەچ وىنەى گۆلى ھەلالە دەكىشىت. خەرىكى شىن و گرياننەشە. ۋەھا شىنىك كە دلى بەردىشى كەباب دەكرد.

قوۈچ عەلى رۆشتە ژوورەوۈ سلاۋى كرد و وتى: “ئەى لاۋى گەنج مەگرى. دلم بوو بە كەباب بۆت.”

كاكى لاو سەرى ھەليناو وتى: “تۆ
كىت؟ لە كۆيۈ ھاتويت”؟

قوچ ەلى وتى: “من شوانى
كۆستانم. دەنگى گريان و نالەنالت
منى بۆ ئىرە كىشاوھ”.

كاكى لاو وتى: “سەر لە بەيانى لە
سەر چيا تۆم بينى. چاكت كرد ھاتى
وەرە دانىشە دلّم ھاودەنگى دەويست”.

قوچ ەلى دانىشت و وتى: “باشە لە
بەر چى ، بۆچى دەگريائيت”؟

كاكى لاو وتى: “بەسەر ھاتى من نەختىك دوور و دريژە ئەگەر ئۆقرەى بېستىت ھەيە، بۆتى دەگىرمە ھە... ”.

“ئىمە ھەوت براين. دوو رۆژ نابى ھاتوينەتە ئەم دارستانە ھە. لە شارى خۇمان ئاسنگەرېمان دەکرد. باوگىكى پېرمان ھەبوو. باشتىن شمشىرسازى شار بوو. بە رۆژ ئاسنگەرېمان دەکرد و شەوانەش بە نەينى لە ژىرزە ھەيەتە ماندا شمشىرمان دروست دەکرد. پاشا دروست کردنى چەكى قەدەغە کردبوو، بەلام چونكا خەلكى شار شمشىريان پىويست بوو، ئىمە ناچار بووين بە شەوانە ئىش بکەين. لە دووكانە ھەماندا سندانىك ھەبوو دە، بېست ئە ھەندەيى سندانە خۇمالىيەكان ئەبوو. ھەشت نەفەرى دەورەمان لى دەدا. رۆژىك باوگمان پىي وتين:

“کورپنە من ئىتر خەرىكم دەمرم. بەلام ئىوہ سالانى دوور و دريژ ژيان دەکەن و پىويستان بە ھاوړى و ھاوژين دەبى. کاتى ژن ھينانېشتان ھاتوہ. ئىوہ ژنىکتان دەوى ھەك خۇتان قۇل ھەلمالى و پىك لى بدات و شمشىر دروست کات. کچە ئامۇزاكانتان دەتوانن ھەھا ھاوسەرىک بن

بۆتان. بەلام بۇ ئەوھى ئیوھش جەربەزەى خۆتان پیشان بدەن. من و مامى خواعه فووکردوتان مەرجیکمان بۇ داناون. ناونیشانى ئاموزاکانتان وا له ناو ئەم سندانە دایه. ئیوھ دەبى شمشیریکى هیندە تیژ دروست بکەن که بتوانى یهکان دەر دوو ئەم سندانە بقلیشینى. تاکوو ناونیشانى کچه ئاموزاکانتان له ناویدا بدۆزنهوه”.

باوکمان دواى چەند روژیک له دونیا دەرچوو. ئیمه هەوت برا دەستمان به کار کرد. زۆربەى کاتمان له ژیر زهویدا خەریکی پۆلا و ئاسن و پیک و ئەم جورە شتانه بووین. بەلام هەر شمشیریکمان دروست دەکرد هیچی له سندان نەدەکرد. خۆى ئەبو به دوو لهتەوه. له ئاکامدا له شهویکی تاریک و سارد و سڤى زستاندا شمشیریکمان دروست کرد که توانى سندانى قورس و قایم بقلیشینى. سندانەکه قوتولهیهکی بچووکی تیدا بوو. قوتولهکه لهتئ کاغەزیکى تیدابوو؛ له سەرى نووسرابوو:

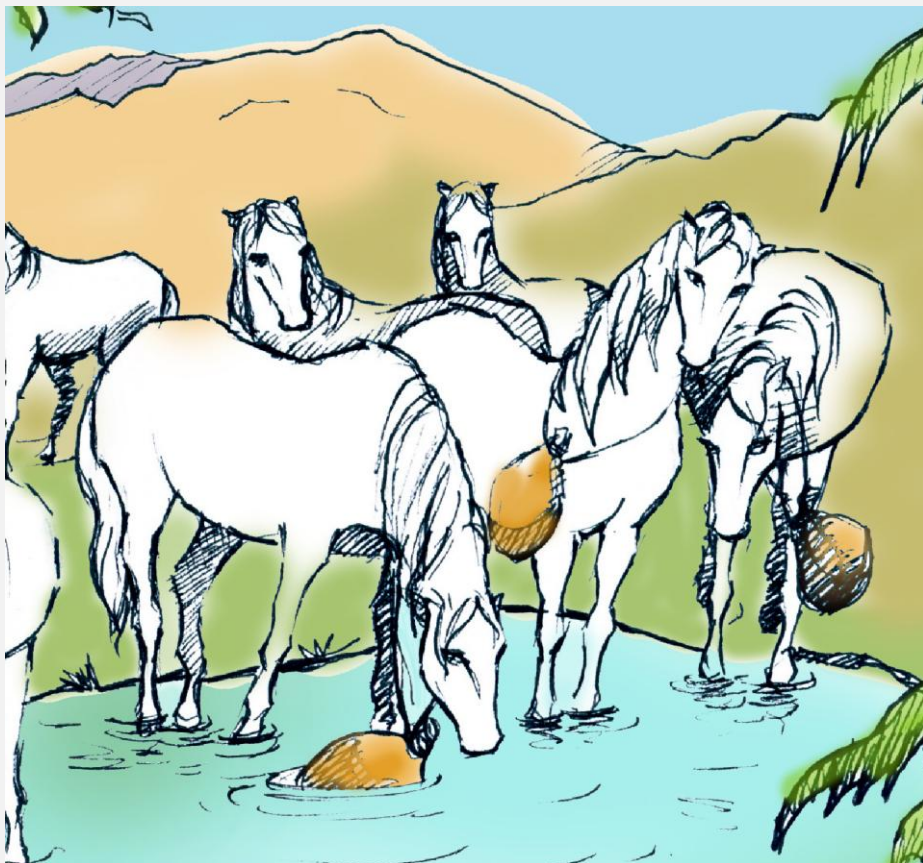
“کورہ ئاموڙا شمشیر سازه کانمان؛ به قوربانی شمشیره تیژه که تان، زوو به زوو وهرن له دوومان. زور بی ئوقرهین بو تان. بیابانی چوّل و هوّلان به درخت چاندوه و کردومانه به دارستان. ناو نیشانی ئیمه له یه که مین هه لاله سووره ی به هاری بپرسن.”

<<کچه ئاموڙا کانمان>>

ئه م نووسراوه یه به ته وای ئیمه ی هه ژاند ده مانوو یست هه ر ئه و شه وه هه ستین و برۆین به شوین کچه کاندان. به لام نه ناو نیشانی ئه وانمان ده زانی (تا به هار) نه ئه شمان توانی ئیشه که مان به جی بیلین. بریار بوو بو پیشمه رگه کانی شار پیش ئه وه ی زستان ته وای بیت؛ هه زار شمشیری تیژ دروست بکه ین وه ها ریکه وت که زستان خو ی دريژ کرده وه و به هار درهنگ گه یشته به رو. ئیمه ش روژ له دوی روژ بی ئوقره تر و بی ئارام تر ده بووین. تازه به فر چوو بو وه وه، له سه ر ته پۆلکه یه کدا هه لاله یه کی سوور و گه وره مان بینی که خالیکی رهش و گه وره له ناوی دا بوو. له هه لاله برمه مان پرسى:

“کچه ئاموڙا کانمان له کوین؟ ناو نیشانیان بلێ؟”

هه لاله برمه سهري بهرزكردهوه وتي:
“ئاموزا ماچم بكه تا پيٽ بلييم”.

من نووشتامهوه و هه لاله م ماچ كرد. ئهوه
كات هه لاله وتي: “ئه مسال زستان زور به
پهروشي تپهري و بهار ديڤر هاته لامان.
كچه ئاموزاكانتان زور پهروش و بي
ئارامن. ئهوهنده بي ئارامن ئه گهر زوو به
زوو فرييان نهكهون له وانهيه خويان
بكوژن من ئيوه فير دهكه م چون بچنه
پيستي كووتر يان پيستي ئه سپهوه تاكوو
زووتر پييان بگهن”.

پاشان ھەلّالە برمە ناو
نیشانی كچەكانى پىداين. فىرى
كردين كە چلۆن بچينە پىستى
كوتر يان بچينە پىستى
ئەسپەوھ قسەى ئاخرى ديسان
لەگەل من بوو. وتى:

“ئاموزا زور ھەز ئەكەم من
دەسكەنە بکەيت و لە گەل خۆت
بمبەى... بەلام چى بکەم زستان
ھەرچى تۆمى ھەلّالە برمە بوو،
وشکاندويه. ئەگەر منىش نەبم

ئىتر ئەم تەپۆلكانە كەس نىيە جل و بەرگى سوورىان لە بەر كات. باشتر وايە من دەسكەنە
نەكەيت تاكوو تۆمەكەم لە ھەموو شوينىكدا بلاو بىتەوھ و تەپۆلكەكان ديسان پر لە ھەلّالە
بکەم.”

له هه لاله جيا بووينه وه. شمشيره كانمان دايه دهستي و رۆشتينه وه پيستي كۆتر و به رى كهوتين. دواتر له بال ليدان ماندوو بووين و چووينه پيستي ئەسپه وه. زهريا و چيا و بيا بانمان تپه پراند. له ئاكامدا دوينى ئيواره گهشتينه ئەم دارستانه چۆل و بيدەنگه كۆشكه كانمان بينى؛ رازاند بوونيانه وه. چاوهروان دانىشتين. شهو، شهش كۆترى سپى له شهش سووچى دارستانه وه دهر كهوتن. ئيمه يان بينى شاد بوونه وه. هاتنه خواره وه و له پيستي كۆتر هاتنه دهره وه و بوون به شهش كيژۆلهى له چهشنى مانگ.

وتيان: “كوره ئاموزا كانمان به خير بين”.

پاشان سه يريكى منيان كرد و وتيان: “ئاموزا بچكۆله، تۆيش به خير بيت. خوشكى بچووكمان هه لاله وتى: “ئوقرەت هه بى. زستانى ئەمسال سهخت و دريژ بوو، هه رچى تۆمى هه لاله برمه بوه وشكاندويه ئەگەر هه لاله ئەم كارەى نه كردايه؛ ئيوه ئيمه تان بۆ هه ميشه ون ده كرد. چوونكا ئيتر تۆميك نه بوو كه ببى به گول و ناونيشانى ئيمه بداته دهستي ئيوه. ئەگەر خوشكمان هه لاله

خوینی خوئی نەپرژاندایەتە سەر زەوی؛ زەوی بو هەمیشە هەلآلەیی لە بیر ئەچووەوە ئیتر خەلکیش
گولی هەلآلەیان چاوی نەدەکەوت."

من بە بیستنی ئەم قسانە لەوەدا بوو شیت بم. قیراندم؛ ئەری ئەو هەلآلە سوورەیی تەپۆلکەکە
هەلآلەکەیی خۆم بوو.

خوشکەکانی وتیان: "بەلێ ئەو هەلآلە سوورەیی سەر تەپۆلکەکە 'هەلآلە'یی خوشکمانە. ئەو
نەیدەویست خەلکی وا بزانی بە راستی هەلآلەیک لە دەشتدا نەماوە. دەیویست دیسانەو
تەپۆلکەکەکان پڕ لە رەنگی سووری هەلآلە بکات. خۆشەویستی و لە خۆبوردوویی ئەو لە ئیمە
زیاتر بوو. ئەو خوئی قوربانی ئیمە و زەوی کرد."

لە پڕ بە بیرمدا هات بگەریمەو هەلآلەکە دەسکەنە بکەم بەلام لەخۆبوردوویی هەلآلە ئەوەندە
گەورە بوو کە بێ دەنگی کردم. کچە ئامۆزاکانم منیان بردە کۆشکە چۆل و هۆلەکەیی هەلآلە.
دوینی شەو هەموومان لە کۆشکی هەلآلەدا بووین؛ ئا لەم کۆشکەدا.

كچه ئامۇزاكانم وتيان؛ هەللاھە منى زۆر خۇش دەويست. زۆرىش ئىشى دەكرىد بۇ درەختەكانى دارستانەكە؛ لە چاوانەى سەر كۆۋەكە ئاۋى بۇ دەھىنان. كچه ئامۇزاكانم وتيان ماۋەيەكە بوونەۋەرەكانى راۋگەكانى پاشا پروپاگەندەيان كرىدوۋە لە دارستانەكە كۆچ بكنە. بوونەۋەرەكانىش پىيان خۇش بوە نەپۇن. بۇ رۆژى زەماۋەندەكە ھەموۋيان دىن. بەلام براكانم و كچه ئامۇزاكانم بە بۇنەى منەۋە زەماۋەندەكەيان دواخستوۋە. ناھىلن منىش بگەپرىمەۋە بۇ شار. ئەمشەۋ ئىتر تەنىيى زۆرى بۇ ھىنام بۇيە ۋەھا دەگريام. ويستم بارى دلم سووك بكم. سوپاست لى دەكەم گوپرايەلى دەردى دلم بوويت.

كاتى كاكى لاۋ بەسەرھاتى خۇى تەۋاۋ كرىد قوۋچ ەلى وتى: “مافى خۇتە بگريەيت. منىش كاتى خۇى عاشقى كچى پاشا بووم. بەلام ئەۋ منى لە كۆشكى خۇى دەر كرىد و ئىتر بە شوينمدا نەگەرا”.

كاكى لاۋ وتى: “قىنت لى ھەل گرت”.

قوچ عهلی وتی: "ئىستاش ئەگەر بىبىنمەوہ عاشقى دەبمەوہ. لە جوانى و شوخ و شەنگىدا وینەى نىيە. بەلام ھەلسووکەوتى خراپە؛ لە خو بايىە. من تالىک لە مووى ھەلالەى تو بە ھەزارى کچ وەک کچى پاشا ناگۆرمەوہ."

کاکى لاو وتى: "قوچ عهلى؛ ئىتر بە تەنيايى دەژىت؟"

قوچ عهلى وتى: "نە... من لەگەل خوشكى خۆم - ھەلالە - ئەژىم."

کاکى لاو وتى: "وتت ھەلالە؟ ھەر ئەو کچەى لە گەلت مەرەکان ئەلەوەرپىنیت؟"

قوچ عهلى وتى: "ئەرى؛ ھەر ئەو کچە پروومەت سوورە. ئەوہ خوشكى منە."

کاکى لاو ھەلبۆقى و وتى: "قوچ عهلى! دەمەوى شتىکت پى بلیم، بەلام دەترسم لیم توورە بيت."

قوچ عهلى وتى: "ئەزانم حەز لە خوشكى من دەکەيت. باشە. ھەر ئىستا برۆين. ئەگەر رازى بوو

لە گەل خۆت بىھینەوہ. مەرەکانىش بە تەنيايى دەتوانم بلەوەرپىنم."

ئەو کاتە کاکى لاو؛ قوچ عهلى فىر کرد، چلۆن بچیتە پىستى ئەسپ و پىستى کۆتر.

له ناو ئەشكەوتەكەدا هەلّالە خەریك
بوو پێشی بزەنەكانی دایەهانی. هەر كاتی
خەوی نەهاتایە و تەنیا بوایە، ئەم
كارە دەكرد. بزەنەكان بە نۆرە دادەنێشتن
و چیرۆکی هەلّالەیان گۆی دەگردد.
مەرەكانیش گۆییان بۆ رادەگرت. ئەلبەت
هەندێكیان خەوتبوون یان لە سەر خۆ
كاویژیان دەكرد. سەگەكانیش لە دەرگای
ئەشكەوتەكەدا وەنەوزیان دەدا. سەیری
مانگی نیووە شەویان دەكرد لە لاسەرۆوی
ئەشكەوتەكەووە سەری لار كردبوووە و

ناو ئەشكەوتەكەى رووناك كردبوو.ه.

هيندهى پى نهچوو، مانگ به هه لالهى وت: "هه لاله ههسته وه ئاگره كه داگيرسيينه؛ من ئيتر ناتوانم له مه زياتر بمينم، دهروم".

هه لاله ههستا له بهردهم ئەشكەوتەكەدا ئاگرەكەى داگيرساند مانگ به ئەسەم له بهردهم ئەشكەوتەكە داخزا و روڤشت. چيروكه كه به تازهيى تهواو بوبوو كه دوو كووتر هاتنه ناو ئەشكەوتەكەوه. يه كيكيان سڤى سڤى و ئەوى ديكه شيان سڤى به لام خاليك به سهه سڤى سڤى وه بوو.

هه لاله وتى: "بهسته زمانه كان ريگه تان ون كر دوه؟ وهرن بو لاي خوم".

كۆترى سېي سەيرى كۆترى خالدارى كرد وهك بليى؛
قهينا برۆمه لاي.

پيى وت: "برۆ بو لاي مهترسه".

كۆترى خالدار پويشت و له سەر دەستانى هه لاله
دانىشت. هه لاله سەيرى كرد و ماچى كرد ئەو
كۆتره كەي ديكەش هات و له داويىنى هه لاله دانىشت.

دواتر هه لاله هەر دووكيانى له سەر زهوى دانا و
وتى: "ليره بن با برۆم دانتان بو بينم".

هه لاله رويشت و بن بەردىكى هه لدايه وه، كونيكى تيدا

بوو دەگەشت بە ئەشكەوتىكى بچووكتر. رۆيشته ژوورهوه، كۆترهكان زوو له پيستان هاتنه
دهروه. سهگهكان پاش ديتنى قووج عهلى هاتن و لاي دانىشتن. ههلاله به دهستى پر گهنم
گهرايهوه سهيرى كرد براكهى له گهل كۆرپكى گهنجى بالا بهرزى بهدهماخ، له ئەشكەوتەكەدا
دانىشتون و كۆترهكانىش نين.

وتى: “قووج عهلى باشه تۆ بۆ كۆي رۆشتبووى؟ بۆ ئەوهندهت پى چوو؟”

قووج عهلى وتى: “ئىستا وهره ئەم دۆسته تازەيهەم بناسه. دوايى پيەت دەليم. ئەم ههقالهى من به
شوين تۆدا هاتوه بۆ ئيره.”

ههلاله له پيشا بى دەنگ بوو پاشان وتى: “كۆترهكانى منت نەديوه بۆ كۆي رۆيشتن.”
قووج عهلى وتى: “ئيمه هاتينه ژوورهوه ههلفرين چوونه دەرەوه من دەرۆم بياندۆزمهوه. لهوه
ناچى ليره زۆر دوور كهوتبيتنهوه.”

قوچ عەلى ئەمەى گوت و رۆيشته دەرەوہ. لە سەر بەردىک روو بە دەشتەکە دانىشت. ماوہیەکی پى نەچوو سەیری کرد ھەلآلە و کاکی لاو دەستی یەکتريان گرتوہ و دینە دەرەوہ. وتى پىيان:
“پىرۆزە”.

کاکی لاو وتى: “ھاوړى؛ ئەگەر کيشە نىيە من ھەر ئىستا دەمەوئ لە گەل ھەلآلە بگەرئمەوہ بۆ دارستان بۆ ئەوہى کچە ئامۆزاکانم و براکانم دل لە دوام نەبن”.
قوچ عەلى بە بزەيەکەوہ بە ھەلآلەى وت: “ھەلآلە، کۆترەکانت ناوئ بۆت بدۆزمەوہ”؟

ھەلآلە بە بزەيەکەوہ ولامى دايەوہ: “وازبئنە قوچ عەلى. چاک گالتەم پى دەکەى.. ئەمشەو گالتە کردنت گولى کردوہ”.

ئەو کاتە ھەر سىکیان دايانە قاقای پیکەنين؛ کاکی لاو بە قوچ عەلى وت:
“سبەى ئىوارە چاوہرئتین وەرە بۆ زەماوہندمان بۆ دارستانەکە”.

پاشان رویشته پیستی ئەسپیکی سپی سپی و هەلآلەیی لەسەر کۆلی خۆی سوار کرد و بەرێ
کەوتن.

قووج عەلی تا بەرەبەیان و قووقەیی کەلەشیر هەر لە سەر ئەو بەردە دانیشت و نەخەوت.
پاشان رویشت و لە تەنیشت رانەکەیدا نووست.

* * *

سبەیی شەو دارستان پێ لە شادی و خۆشی بوو. هەرچی پەلەوەر و گیانلەبەر و مار و میرو
بوو لە چوار سووچی ئاسمان و زەوینەو، هاتبوون. لە سەر و لە ژێر درەختەکان، لە ناو خاک
و لە ناو زەویدا هیلانەیان دروست دەکرد. حەوت برای ئاسنگەر لە گەل ژنە جوان و شوخ و

شهنگه كانياندا له دهوري ميژيكي گهوره دانيشتبوون و چيشتي ئيواره ي زهماوهنديان دهخوارد.
قوچ عه ليش هات بوو.

برياريان وهابوو كه بووك و زاواكان نيوه شهو دارستانه كه به جي بهيلن و بگه پينه وه بو شار.
دهيانويست قوچ عه ليش له گهل خويان ببهن به لام رازي نه بوو و وتي: “من دهبي ئاگام له مهر و
بزنه كان بيت”.

نيوه شهوان كهوت زاوا دهستي يه كتريان گرت، رويشتنه پيستي كووتر و هه لفرين. قوچ عه لي
هه نديك له نيو دارستانه كه دا سوورايه وه به لام نه يتواني خه مي ته نيائي خو ي له بير باته وه. له
ئاكامدا له ژير دره ختيكدا دانيشت و ماوه يه ك گريا. نه ختيك باري دلي سووك بوو. دواتر هاته وه
بو ناو نه شكه وته كه بو لاي رانه كه ي..

شوان ديسانەوہ بى دەنگ بوو. چاوانى بىرپە چاوى كچەكە. دەيوست كاردانەوہى قسەكانى لە نيوچاوانى كچەدا ببينيت. كچە بە دەنگىكى لەرزۆكەوہ وتى: "ديسان بلى. بلى قووج عەلى چى بە سەر ھات"؟؟

شوان وتى:

"بۇ سبەى ئىوارە قووج عەلى ديسانەوہ كەوتەوہ بىرى كچى پاشا و ھەستى كرد ھىشتا لە قوولايى دليەوہ خوشى دەوى".

لە بەر خوئەوہ وتى: "ئەگەر نەتوانم بىھينمەوہ سەر عەقل و بىكەمەوہ بە ئينسان ناوى خۆم دەگۆرم. خۆم دەزانم ئەبى چۆن بكەم كچى پاشا ھەلسووكەوتى ھەيوانى خوئى وەلا بنيت. ئەبى لەو ژيانەى كە تىيدايە دوورى كەمەوہ".

ئەو كاتە چوہ پىستى كۆتر و روئىشت بۇ باخى كچى پاشا. ئەوئەندە چاوەروانىيى كرد تا كچە ھات و روئىشتە نيو گۆمى شيرەكەوہ. قووج عەلش ھات و بە سەر لقى دارھەنارەكەى پال گۆمەكە نىشتەوہ و وتى:

“ئەي كىژە جوانكىلە. تۆ چەند لەشت جوانە! من عاشقى تۆ بووم. تكات لى دەكەم لە نىو شىرەكەدا وەرە دەرەوۋە تا بە جوانى سەيرت كەم”.

سەرەتا وەك سەگى ھار قوولە قوولى كرد، جنىۋى ئەدا، دەستوورى ئەدا، بەلام دواتر لە بىرى چوو كچى پاشايە و چەشنى كچانى دىكە ھىمن و ھىور بوەوۋە. وتى: “ئەي كۆترى خۆش كەلام! تكات لى دەكەم سەيرى من مەكە؛ جوان نىيە”.

قووج عەلى وتى: “ئەي كىژى جوانكىلە! بە دەستى خۆم نىيە سەيرت نەكەم؛ خۆشم دەۋىيى”.

كچە وتى: “ئەي كۆترى خۆش كەلام! من ناتوانم عەشقى كۆترىك قەبوول بكەم ئەگەر بە راستى ئەوينداریكى راستەقىنەيت لەم دۆخەي خۆت وەرە دەرەوۋە با منىش سەيرى تۆ بكەم”.

قووج عەلى لە پىستى خۆى نەھاتە دەرەوۋە. كچى پاشا رازى بوو بەوۋەي خەوى خۆى بداتە قووج عەلى تاكوو ئەۋىش لە پىستى خۆى بىتە دەرى. قووج عەلى خەوى كچەي گرت و ھەلفرى

و رۆيشت. لهو رۆژهوه ئيتر كچه خهوى لى نهكهوتوه. ئەوهنده بى خهوى كيشا، نهخۆش كهوت و كهوته ناو جيگاوه. دوكتورانى شار نه يانتوانى دهردى دهرمان كهن. چوونكا پاشا فهرمىانى دابوو كهس بۆى نيهه دهستى چهپهلى له لهشى كچه بدات.

رۆژيک قووج عهلى خۆى كرد به چارهسهركهريكى پير و نامۆ. رۆيشته لای پاشا. دواتر رۆيشته لای كچهكهى، گۆايه بى ئەوهى دهستى لى بكهويت تيمارى دهكات. ماوهيهك كچهى سهير كرد وا بزائن تيمارى دهكات. پاشان وتى ئەگەر كچه ئەفسانهى خۆشهويستى ببيستىت چاك دهبيتتهوه. بهلام كهس له شارا ئەفسانهى خۆشهويستى نهدهزانى.

قووج عهلى ديسانهوه خۆى كرد به چارهسهركهري پير و نامۆ؛ هات و به پاشاى وت: "له فلانه كيودا شوانىكى لاو ههيه، ئەفسانهى خۆشهويستى به چاكى دهزانىت. ئەگەر پاشا خۆى بچىت به دوايدا، دىت بۆ چارهسهركردنى."

* * *

شوان ديسانەوہ بیدەنگ بوو سەیری چاوانی گێژ و ویژی کچە ی کرد پیکەنی و وتی: “ئە ی کیژە جوانکیلە کە! ئە ی قیزخانم! چارەنووس وەها بوو؛ باوکت کە رۆژی منی وەک سەگ لە مالی خۆی کردە دەرەوہ. خۆی هاتە کۆیستان و منی بو لای تو هینایەوہ. ئیستا چی دەلییت؟؟”

قىزخانم نەيتوانى خۇي
راگرىت و دەستى كرده گريان و
وتى: "قوچ عەلى؛ من ئىتر بو
ھەمىشە لە بىرى دەكەم كچى
پاشام. من تۆم دەويى من ئىستا
دەزانم چەندە پىويستم بە
ئەوينى تۆ ھەيە. منىش لە گەل
خوت بەرە. دەمەويى وەك
ھەموو خەلكانى دىكە ژيان
بەرمە سەر."

قوچ عەلى وتى: "ئاخر بو تۆ
كارىكى ئاسان نىيە چەشنى

خەلکانی دیکە ژیان بکەیت. چوونکا تۆ لە نیۆ ناز و خۆشیدا گەورە بوویت. بەلام ئەگەر بتەهەوئیت دەتوانی بە ژیانی نوئیت رابئیت و بساچیت.”

قیزخانم وتی: “ئەگەر لە گەل تۆ و لە نیۆ خەلکدا بم هەموو کاریک بو من ئاساییە. قووچ عەلی! منیش لە گەل خۆت بەرە. قیزخانم بە تەنیا جئ مەهئە.”

قووچ عەلی فرمئیسکەکەى سڤى و سئویکی دەرھئنا لە گئرفانیدا و وتی: “ئئستا تۆ ماندووی. وەرە ئەم سئوہ لە دەستی من بگەرە و بئخۆ؛ پاشان دئمەوہ بو لات. تۆ ئئتر منت خۆش دەوئ؛ دەزانم.”

کچە جوانکیلەکە سئوہکەى وەرگرت و خواردی. راکشا بە پشتا ئەو کاتە چاوانی هئیدی هئیدی قونجاندا و چوہ خەوئکی شیرین.

قوچ عەلى ھەستايەوھ و ماچىكى سەر گۆنای كچەى كرد و رۆيشته دەرەوھ. وتى بە پاشا:
“خەوى كچەكەتم پى دايەوھ تا سى رۆژ كەس بە دەور و بەرى كۆشكەكەيدا نەروات. با خەوى
نەشيۆيت. رۆژى چوارەم برۆن ھەليسينن”.

كازيوھى رۆژى دواتر ، ھەتاو دەر نەكەوتبوو قوچ عەلى لە پيستی كۆتردا ھات بو لای قيزخانم.
لە پيستی كۆتر ھاتە دەرەوھ و گوليكي سوورى لە ژير لووتى كچە راگرت. كچە چاوانى كردەوھ و
بى دەنگ و لە سەر خو پيكنەنى.

قوچ عەلى وتى: “خۆش خەوتى”؟

قيزخانم وتى: “خەويكى خۆشم كرد. ھەر وەك شەكر و ھەنگوين شيرين و خۆش بوو. ئيستا من
لە گەل خۆت دەبەى”؟

قوچ عەلى وتى: “بە چاوان... ئيستا ھەستە برۆين لە ناو باخدا خوت بشۆرە پاشان دەرۆين”.

* * *

تازە ھەتاو ھەلاتبوو، دوو كۆتری سپی لە سەر چلی ھەناری قەراخ گۆمەكە ھەستان و بەرھو
ئاسۆیەكی پرشنگدار ھەلفرین.

2002ی زاینی
سەولوا / مەریوان

